

เลขที่ ๒๙

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual study)

เรื่อง การป้องกันอัคคีภัยภายในวัด ที่อยู่ในพื้นที่
รับผิดชอบของสถานีดับเพลิงดุสิต

จัดทำโดย จำสืบทำรวจมนัสศักดิ์ โพธิ์นอก

ตำแหน่ง พนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญงาน
สังกัด สถานีดับเพลิงดุสิต กองปฏิบัติการดับเพลิง ๓
สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๒๕
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

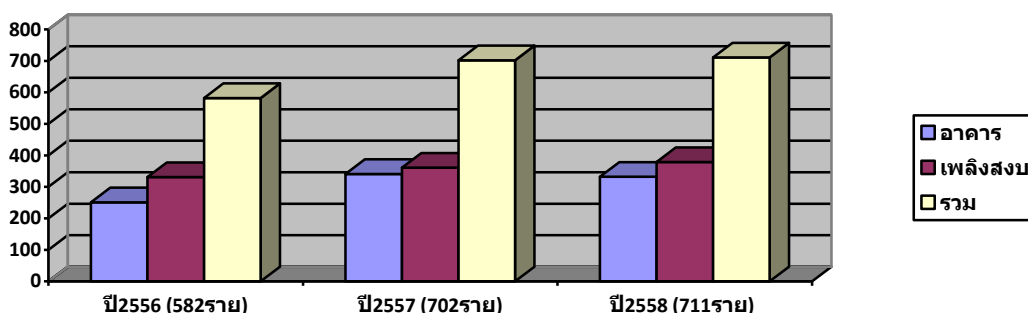
๑.เรื่อง การป้องกันอัคคีภัยภายในวัดพื้นที่ อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานดับเพลิงดุสิต

๒. หลักการและเหตุผล

กรุงเทพมหานคร ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัย โดยสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งเป็นหน่วยงานสังกัดของกรุงเทพมหานครมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร รวมทั้งให้การช่วยเหลือสนับสนุนด้านจัดการภัยพิบัติให้กับหน่วยงานอื่น ๆ เมื่อได้รับการร้องขอ เช่น ออกปฏิบัติการสนับสนุนเหตุเพลิงไหม้โรงงานพลาสติก อำเภอบางปะเตาะ จังหวัดสมุทรปราการ อีกทั้งยังเป็นหน่วยงานหลักในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชาวกรุงเทพมหานคร สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีวิสัยทัศน์ที่จะเป็น “องค์กรชั้นนำในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ” เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินประชาชนและของรัฐ สถิติเหตุอัคคีภัยในพื้นที่กรุงเทพมหานครจากฝ่ายการสื่อสารกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเห็นว่าการเกิดอัคคีภัยเพิ่มขึ้นทั้งนี้รวมการเกิดอัคคีภัยในวัดด้วย แต่ละปีดังสถิติต่อไปนี้

สถิติการเกิดเหตุอัคคีภัยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

จากฝ่ายการสื่อสาร กองอำนวยการ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร

: ที่มา ฝ่ายสื่อสาร สปภ.

วัดเป็นสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนาซึ่งบางวัดมีอายุเก่าแก่ มีสมบัติและวัตถุโบราณที่มีค่ามากมาย เป็นมรดกทางวัฒนธรรม เป็นสถานที่สร้างชื่อเสียงและชาวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยววัดเก่าถูกสร้างมานานและส่วนใหญ่สร้างด้วยไม้ทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย จากสถิติที่ผ่านมาหลายวัดเกิดอัคคีภัยโดยในปีที่ผ่านมาเช่น เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ เวลา ๐๙.๓๐ น.เกิดเหตุไหม้ที่วัดกัลยาณมิตรวรมหาวิหาร เขตธนบุรี เพลิงไหม้กุฏิสงฆ์หลังเก่า(ได้ขึ้นทะเบียนอนุรักษ์ไว้ด้วย) ได้รับความเสียหายทั้งหลังทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินและมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่โดยตรง สถานดับเพลิงดุสิตเป็นส่วนราชการสังกัด กปด.๓ สปภ. มีภารกิจในการดับเพลิงและกู้ภัยในพื้นที่รับผิดชอบ ๖.๑ ตารางกิโลเมตร ซึ่งต้องดูแลประชาชนจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ คน บ้านเรือนประชาชน ๑๘,๕๐๐ หลังคาเรือน และในพื้นที่รับผิดชอบมีวัดจำนวน ๓ วัด ประกอบด้วย ๑. วัดจอมสุตาราม(วัดไพโรจน์) ๒.วัดธรรมามิตราราม(วัดสะพานสูง) ๓.วัดไผ่ตัน เป็นวัดที่เก่าแก่มียุทธโบราณและพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์และมีคุณค่าจำนวนมาก โดยที่ผ่านมาแม้วัดในพื้นที่ ส.ต.พ.ดุสิต ยังไม่เคยเกิดเหตุอัคคีภัยแต่เพื่อให้เหตุการณ์ระหนักและป้องกันไว้ก่อนล่วงหน้าก่อนที่จะเกิดการสูญเสียผู้ศึกษาจึงได้เห็นความสำคัญ

ในการ ป้องกันอัคคีภัยในวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีดดับเพลิงดุสิต เนื่องจากผู้ศึกษาปฏิบัติราชการประจำสถานีดดับเพลิงดุสิต จึงได้จัดทำโครงการการป้องกันเหตุอัคคีภัยภายในวัดที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขึ้น

ทำให้เกิดแนวคิดในการป้องกันและระงับอัคคีภัยในวัดพื้นที่เขตรับผิดชอบของสถานีดดับเพลิงดุสิต เพื่อกำจัดความเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยในพื้นที่

๓. วัตถุประสงค์

- ๓.๑. เพื่อให้พระภิกษุสงฆ์ สามเณรและบุคลากรของวัด มีความรู้ความเข้าใจการป้องกันอัคคีภัย
- ๓.๒ เพื่อให้พระภิกษุสงฆ์ สามเณรและบุคลากรภายในวัดสามารถระงับเหตุอัคคีภัยเบื้องต้นได้
- ๓.๓ เพื่อให้บุคลากรของวัดรู้จักป้องกันชีวิต ทรัพย์สิน ก่อนการเกิดเหตุอัคคีภัย
- ๓.๔ เพื่อสร้างความมั่นใจกับการบริการของรัฐในการป้องกันอัคคีภัย

๔. เป้าหมาย

ดำเนินการให้ความรู้และรณรงค์ป้องกันอัคคีภัยให้แก่พระภิกษุสงฆ์สามเณรและบุคลากรของวัดในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดดับเพลิงดุสิต

๕. ความรู้ที่นำมาใช้จัดทำรายงานและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำรายงานครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์โอกาสของความสำเร็จจึงได้นำเครื่องมือทางการบริหาร **SWOT Analysis** มาวิเคราะห์ในการหาปัจจัยของความสำเร็จ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ทั้งสถานีดดับเพลิงดุสิตและวัดในพื้นที่รับผิดชอบดังนี้

๕.๑ วิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) ได้แก่

- ๕.๑.๑ เจ้าหน้าที่ ส.ตพ.ดุสิต มีความรู้และประสบการณ์มีความชำนาญในงานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๕.๑.๒ ส.ตพ.ดุสิตที่มีเครื่องมือและอุปกรณ์พร้อมในการดำเนินการให้ความรู้
- ๕.๑.๓ วัดให้ความร่วมมือและอยู่ในพื้นที่ ส.ตพ.ดุสิต

๕.๒ วิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness) ได้แก่

- ๕.๒.๑ জনท.ส.ตพ.ดุสิต มีภารกิจหลายอย่าง
- ๕.๒.๒ เจ้าอาวาสวัดอาจมองว่าไม่ใช่เรื่องเร่งด่วนหรือมีปัญหาในการให้ความร่วมมือฝึกอบรมการป้องกันและระงับอัคคีภัย

๕.๓ วิเคราะห์โอกาส (Opportunity) ได้แก่

- (๑) วัดได้มีส่วนในการป้องกันและช่วยเหลือตนเองเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ในวัด
- (๒) ได้ฝึกซ้อมอพยพพระภิกษุสงฆ์-สามเณรและบุคลากรของวัดซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้

(๓) บุคลากรของวัดทราบแนวทางขั้นตอนการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ของเจ้าหน้าที่สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๕.๔ อุปสรรค(Threats) ได้แก่

(๑) ไม่มีงบประมาณในการฝึกอบรมป้องกันอัคคีภัยเบื้องต้นให้แก่วัด รวมทั้งไม่มีงบประมาณสนับสนุนการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมของสถานดับเพลิง

(๒) ขาดการติดต่อประสานงานในการจัดทำและดำเนินโครงการฝึกอบรมป้องกันอัคคีภัยเบื้องต้นให้กับทางวัดร่วมกันระหว่างสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตัวแทน วัดและสำนักงานเขตที่รับผิดชอบ

๖. กรอบแนวทางดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องการดำเนินการโครงการผู้ศึกษาได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานต่างๆ ดังนี้

๖.๑ เสนอโครงการฝึกอบรม ป้องกันอัคคีภัยเบื้องต้นต่อผู้บังคับบัญชา โดยชี้แจงถึงเหตุผลประโยชน์ที่จะได้รับและความจำเป็นเพื่อขอสนับสนุนงบประมาณในการฝึกอบรม

๖.๒ ทำหนังสือแจ้งเจ้าอาวาสวัดพร้อมชี้แจงการอบรมให้ความรู้ในการป้องกันระงับอัคคีภัยเบื้องต้นและดำเนินการ ดังนี้

๖.๒.๑ ออกสำรวจจัดทำฐานข้อมูลวัด

๖.๒.๒ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สำหรับการป้องกันอัคคีภัยประจำในวัดเบื้องต้น

๖.๒.๓ ประสานกับผู้อำนวยการเขตเจ้าของพื้นที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมป้องกันอัคคีภัยเบื้องต้นให้กับวัด ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานดับเพลิงดุสิต

๖.๔ ทำการฝึกอบรมและจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้พระภิกษุ-สามเณร บุคลากรของวัด เพื่อให้เป็นผู้ช่วยเหลือในเบื้องต้นเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ขึ้น

๖.๕ จัดเจ้าหน้าที่ของสถานดับเพลิงดุสิต เข้าร่วมในกิจกรรมของวัดเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย

๖.๖ การให้ความรู้ทางวิชาการบุคลากรเครือข่ายเฝ้าระวังอัคคีภัยวัดโดยจัดฝึก อบรมหลักสูตรการป้องกันและระงับอัคคีภัยวัดเบื้องต้นเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถถ่ายทอดความรู้ให้วัด นำไปปฏิบัติการได้จริงโดยเน้นองค์ความรู้ด้านต่างๆดังนี้

๑. การป้องกันอัคคีภัย

การป้องกันอัคคีภัย หมายความว่า การดำเนินการเพื่อมิให้เกิดเพลิงไหม้และรวมถึงการเตรียมการเพื่อรองรับเหตุการณ์เมื่อเกิดเพลิงไหม้ด้วยแบ่งออกได้ดังนี้

๑ การกำจัดสาเหตุ อัคคีภัยที่เกิดขึ้นในอาคาร บ้านเรือน วัด โรงงาน สถานประกอบกิจการต่างๆ ส่วนมากเกิดจากการขาดความระมัดระวังของมนุษย์เช่นการใช้ไฟฟ้าเกินกำลัง ใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ที่ชำรุด สิ่งเหล่านี้มักเป็นสาเหตุให้เกิดเพลิงไหม้จากไฟฟ้าลัดวงจรได้ ตลอดจนการใช้ไฟฟ้าต่างๆ และไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ให้พลังงานความร้อนและแสงสว่าง โดยไม่ผ่านกาควบคุม ขาดความมีระเบียบการจัดเก็บดูแลรักษาอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ การขนถ่ายวัสดุเชื้อเพลิงและสารเคมี ตลอดจนการจัด เก็บไม่ถูกต้องเช่นการนำมาอยู่ใกล้กันโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์จะเป็นที่มาของการเกิดเพลิงไหม้ได้ทั้งสิ้น

๒. การป้องกันการติดต่อกูลาม หน้าที่ของนักดับเพลิงเมื่อได้ค้นพบจุดที่เกิดเพลิงไหม้แล้ว ขั้นตอนต่อมาต้องป้องกันการติดต่อกูลามโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การติดต่อกูลามย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม และการจัดระเบียบภายในต่อสภาพของวัตถุที่เกิดการลุกไหม้ เช่นบ้านที่มีสิ่งห้อยแขวนหรือวัสดุต่างๆที่อยู่ใกล้จุดที่เกิดการลุกไหม้ย่อมจะเป็นตัวช่วยทำให้เกิดการติดต่อกูลามเร็วขึ้นหรือคลังสินค้าซึ่งมีช่องว่างโดยรอบทำให้อากาศเข้าได้โดยสะดวกก็จะทำให้เพลิงลุกไหม้ได้รวดเร็ว ฉะนั้นจะต้องป้องกันอันตรายแห่งการติดต่อกูลามนี้โดยเร็วและจะต้องถือเป็นหลักในการดำเนินงานป้องกันเพลิงด้วยการติดต่อกูลามขณะเกิดเหตุเพลิงไหม้เป็นไปได้ ๓ ประการ คือ

- การนำความร้อน (Conduction) สิ่งที่เป็นตัวนำความร้อนได้ดีที่สุดคือโลหะเช่นโครงสร้างตัวอาคารที่มีส่วนเป็นโลหะปล่องโรงงาน หรือปล่องไฟในครัว โครงสร้างในโรงงานที่เป็นโลหะ สิ่งต่างๆเหล่านี้จะนำความร้อนจากจุดต้นเพลิงไปติดต่อกูลามยังจุดอื่นๆได้ ผงถ่านหรือสิ่งที่ติดไฟได้ง่าย เช่น ฝ้าย สำลี นุ่น หากติดอยู่กับโลหะเมื่อเกิดเพลิงไหม้ขึ้นในที่แห่งเดียวหรือใกล้เคียงกัน ความร้อนจะส่งผ่านไปตามเนื้อโลหะและส่งความร้อนไปติดต่อกูลามทำให้เพลิงขยายขอบเขตออกไปอีก

- การพาความร้อน (Convection) ควันและก๊าซที่ร้อนเนื่องจากการเผาไหม้ภายในอาคารจะเบาและลอยตัวขึ้นสูงไปตามช่องทางบันได ลิฟท์ ช่องว่างที่ระบายอากาศ ช่องเปิดทะเลต่างๆ ทำให้ความร้อนเคลื่อนที่ไปก่อให้เกิดการลุกไหม้ยังพื้นที่ชั้นบนเช่น เพดาน หลังคา หรือส่วนที่สูงขึ้นไป การอัดตัวของควันและก๊าซร้อนๆ ในอาคารที่ไม่มีทางระบายออกที่ส่วนบนหรือส่วนสูงสุดของอาคารหรือภายในห้อง จะเป็นผลให้ความร้อนแผ่ตัวออกเหมือนดอกเห็ด และเกิดการติดต่อกูลามโดยทั่วไปขึ้น ดังที่เห็นกันอยู่คือเปลวเพลิงที่แลบออกทางหน้าต่างหรือพื้นชั้นบน

- การแผ่รังสีความร้อน (Radiation) การส่งผ่านความร้อนจากแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่งโดยการแผ่รังสีผ่านช่องว่างในอากาศออกไปโดยรอบเป็นไปในลักษณะคล้ายการเปล่งแสง และเช่นเดียวกับการส่งความร้อนจากดวงอาทิตย์มายังพื้นโลกที่ทำให้เรารู้สึกร้อนขึ้น ความร้อนที่จุดเกิดเหตุไม่ได้ถูกอากาศดูดซึมไว้ในระหว่างที่ความร้อนถูกส่งผ่านช่องว่าง เหมือนกับแสงซึ่งส่องทะลุตรงออกไปจนกว่าจะถูกสกัดกั้นจากวัตถุทึบแสงและการสะท้อน ความร้อนก็มีลักษณะอย่างเดียวกันกับการสะท้อนแสง ซึ่งเมื่อกระทบกับวัตถุผิวมันเรียบหรือสีจางจะก็เกิดการสะท้อนกลับ ดังนั้นสีทึบหรือผิวหน้าขรุขระจึงมีความสามารถดูดซึมความร้อนได้ดี และแผ่รังสีได้ดีกว่าวัตถุที่มีสีจางหรือผิวหน้าเรียบ

ลูกไฟหรือถ่านที่ยังไหม้อยู่ก็เป็นอีกกรณีหนึ่งเมื่อลอยพุ่งขึ้นไปตามลม เข้าไปสู่หน้าต่างบ้านของอาคารติดต่อกันทำให้เกิดการติดต่อกูลามขึ้นได้ การป้องกันการติดต่อกูลามเช่นนี้ พนักงานดับเพลิงจะต้องปิดประตูหน้าต่างบ้านใกล้เคียง เพื่อป้องกันมิให้ลูกไฟลอยเข้าไป

๓.การลดความสูญเสียให้น้อยลง ความประมาทเลินเล่อของบุคคลย่อมทำให้เกิดอัคคีภัยขึ้นได้จึงต้องมีการเตรียมการที่จะสู้กับไฟ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดอัคคีภัย แต่ถ้าหากเกิดขึ้นแล้วก็จำเป็นต้องลดความสูญเสียลงให้น้อยที่สุดโดยใช้วิธีดังนี้

- การจัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือในการดับเพลิง โดยคำนึงถึงสภาพอาคารบ้านเรือนว่า จะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือในการดับเพลิง ชนิดหรือขนาดใด โดยการแนะนำของผู้ชำนาญการ หรือจากเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและระงับอัคคีภัย

- จัดอบรมให้ความรู้พระภิกษุสงฆ์-สามเณร อุบาสก อุบาสิกา ในวัด เช่น การป้องกันอัคคีภัย การดับเพลิงขั้นต้น การฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ เป็นต้น

๖.๑๐ การจัดทำแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย

แผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ควรประกอบด้วยแผนดำเนินการตามภาวะ

๑. แผนก่อนเกิดเหตุเพลิงไหม้ ประกอบด้วย

- แผนการรณรงค์ป้องกันอัคคีภัย
- แผนการอบรม
- แผนการตรวจตรา

๒. แผนขณะเกิดเหตุเพลิงไหม้ ประกอบด้วย

- แผนการดับเพลิง
- แผนอพยพหนีไฟ
- แผนบรรเทาทุกข์

๓. แผนหลังเหตุเพลิงไหม้ ประกอบด้วย

- แผนปฏิรูปฟื้นฟู

๖.๑๐.๑ แผนก่อนเกิดเหตุเพลิงไหม้

๑. แผนการรณรงค์ป้องกันอัคคีภัย

แผนการรณรงค์ป้องกันอัคคีภัย เป็นแผนเพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัยในวัดโดยเป็น การสร้างความสนใจ และส่งเสริมในเรื่องการชั่งกันอัคคีภัยให้เกิดขึ้นในวัด ในแผนการรณรงค์ป้องกันอัคคีภัยควร กำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาดำเนินการ และงบประมาณให้ชัดเจนเช่นการลดการสูบบุหรี่ การจัด นิทรรศการการป้องกัน การใช้สื่ออื่นๆในการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

๒. แผนการอบรม

เป็นการอบรมให้ความรู้กับประชาชนในวัด ทั้งในเชิงป้องกัน และการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุ ซึ่งการเกิดอัคคีภัยภายในวัด ย่อมนำมาซึ่งความสูญเสีย ทั้งทางตรงและทางอ้อมไม่ว่า จะเป็นทรัพย์สิน เสียหาย หรืออาจถึงขั้นมีผู้ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตดังนั้นในการป้องกันและลดความเสี่ยงด้านการเกิด อัคคีภัย จึงจำเป็นต้องจัดให้มีแผนการอบรม โดยกำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาที่จะดำเนินการ และ งบประมาณให้ชัดเจนเช่น การจัดฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น ขั้นรุนแรง การฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อม หนีไฟ

๓. แผนการตรวจตรา

เป็นแผนการสำรวจความเสี่ยงและตรวจตรา เพื่อเฝ้าระวังป้องกันและขจัดต้นเหตุ ของการเกิดเพลิงไหม้ จุดที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้ และต้องมีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับคุณ สมบัติ ลักษณะเชื้อเพลิง สารเคมีสารไวไฟ ระบบไฟฟ้าปริมาณของสารอันตรายที่มีอยู่สูงสุด ชนิดของสารดับเพลิง และปริมาณที่ต้องใช้เพื่อประกอบการวางแผน การตรวจตรา ควรมีการกำหนดบุคคล พื้นที่รับผิดชอบ หัวข้อและจุดที่ต้องตรวจ ระยะเวลา ความถี่ ผู้ตรวจสอบรายงาน การส่งรายงานผล การแจ้งข้อบกพร่องใน การตรวจตราที่ชัดเจน เช่นการตรวจความพร้อมของอุปกรณ์ดับเพลิง การตรวจจุดที่เสี่ยงต่อการเกิดเหตุ เพลิงไหม้หรือจุดเก็บวัตถุไวไฟ

๖.๑๐.๒ แผนขณะเกิดเหตุเพลิงไหม้

- แผนการดับเพลิง

แผนการดับเพลิงเป็นการระงับเพลิงไหม้ในขณะเกิดเหตุเพลิงไหม้ เพื่อลดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน จึงจำเป็นต้องมีขั้นตอนในการดับเพลิงอย่างเป็นระบบ

- แผนการหนีไฟ

แผนการหนีไฟทำขึ้นเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมกรณีที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ขึ้นแล้วไม่สามารถระงับได้หาไม่มีเตรียมการไว้ก่อนจะทำให้เกิดการสับสนไม่รู้ว่าจะหนีไปในทิศทางใด

- แผนบรรเทาทุกข์

๖.๑๐.๓ แผนหลังเหตุเพลิงไหม้

- แผนการปฏิรูปฟื้นฟู

แผนปฏิรูปฟื้นฟูเป็นการรวบรวมความเสียหายทั้งหมดจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ววางแผนที่จะดำเนินการแก้ไขปรับปรุงที่เกิดเหตุรวมถึงการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

๖.๑๑ ความเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย

- บ้านพักอาศัยปลูกติดต่อกันเป็นจำนวนมากไม่มีแนวกันไฟ
- สถานที่ในวัดไกลทางคมนาคมหลัก และการคมนาคมภายในวัดไม่สะดวก
- บ้านพักอาศัย มีลักษณะที่เป็นเชื้อเพลิงติดไฟได้ง่าย
- อาจมีองค์ประกอบที่เสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัยกระจายอยู่ในวัด
- มีการต่อใช้ไฟฟ้า โดยมีความรู้ในการใช้ที่ไม่ถูกต้อง
- มีวัสดุที่เป็นเชื้อเพลิง ไม่ถูกจัดเก็บให้เป็นระเบียบถูกต้อง

๖.๑๒ อุปสรรคที่มีผลต่อการเข้าระงับอัคคีภัย

- ไม่มีแหล่งน้ำที่สะดวกและปริมาณที่เพียงพอ สำหรับดับเพลิงเมื่อเกิดอัคคีภัย
- อุปกรณ์ดับเพลิงที่มีความเหมาะสมเข้าถึงได้ไม่สะดวกและรวดเร็ว
- ขาดแคลนอุปกรณ์ดับเพลิงที่ใช้ส่วนบุคคลและส่วนกลางสาธารณะของวัด
- จำนวนประชากรที่อยู่อาศัยจำนวนมาก เป็นอุปสรรคต่อการดับเพลิง

สถานีดับเพลิงและกู้ภัยดูแลร่วมกันจัดทำแผนป้องกันอัคคีภัยและระงับอัคคีภัยร่วมกับวัดในพื้นที่รับผิดชอบ และจัดให้มีการซ้อมแผนโดยแบ่งหน้าที่การปฏิบัติ สมมติเหตุการณ์ เมื่อเกิดเพลิงไหม้ในวัด โดยจัดให้มีผู้รับผิดชอบ อำนวยความสะดวก และให้คนในวัดได้มีส่วนร่วมร่วมกับเจ้าหน้าที่ด้วย จัดให้มีเครื่องมือดับเพลิงเบื้องต้นเช่นถังดับเพลิงชนิดยกหัวให้เพียงพอ และจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอัคคีภัยให้แก่ประชาชนในวัด โดยมีลำดับขั้นตอนดำเนินการดังนี้

๑. รวบรวมฐานข้อมูลวัดและแผนในการป้องกันอัคคีภัยในวัด
๒. จัดทำหลักสูตรการอบรม เพื่อให้เหมาะสมกับวัด
๓. วางแผนการฝึกอบรม
๔. ประชาสัมพันธ์การอบรมในวัดภายในเขตพื้นที่สถานีดับเพลิงและกู้ภัยดูแล
๕. จัดเตรียม สถานที่ บุคลากร เอกสาร อุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการฝึกอบรม
๖. จัดหางบประมาณสนับสนุน
๗. ดำเนินการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอัคคีภัย
๘. ประเมินผล และสรุปการดำเนินการอบรมโดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์

๒. ความรู้เกี่ยวกับอัคคีภัยสาเหตุของการเกิดอัคคีภัย อัคคีภัยเป็นสาธารณภัยอย่างหนึ่งที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน ของประชาชน และของประเทศ

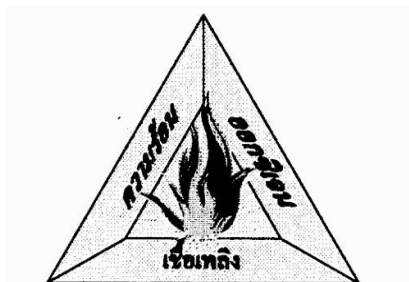
อัคคีภัย เกิดจากรวมตัวของ เชื้อเพลิง ความร้อน และออกซิเจนเป็นเปลวไฟสามารถลุกลามติดต่อเผาผลาญสิ่งต่างๆ ถ้าไม่สามารถควบคุมดูแลได้จะยิ่งลุกลามมากขึ้น จนเกิดเป็นไฟรายใหญ่ซึ่งจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างมากและมักเกิดจากสาเหตุต่างๆดังนี้

- เกิดจากการวางเพลิง
- ความประมาท
- เกิดจากอุปกรณ์ไฟฟ้าไม่ถูกต้อง
- ขาดความรู้ ในการใช้ความร้อน
- ขาดความรู้ ในการใช้เชื้อเพลิง
- เกิดจากฟ้าผ่า
- เกิดจากปฏิกิริยาทางเคมีของสารเคมีบางชนิดที่รวมตัวกันเอง
- สาเหตุอื่นที่ไม่สามารถจำแนกได้อย่างชัดเจน

๖.๖.๒ ทฤษฎีการเกิดเพลิงไหม้

การสันดาป หรือการเผาไหม้ (COMBUSTION) คือ ปฏิกิริยาเคมี ที่เกิดจากการรวมตัวของเชื้อเพลิงกับออกซิเจน ซึ่งเป็นผลให้เกิดความร้อนและแสงสว่างกับสภาพการเปลี่ยนแปลงไฟจะเกิด ขึ้นได้ ต้องประกอบด้วย องค์ประกอบ ๓ อย่าง หรือเรียกว่า ทฤษฎีสามเหลี่ยมของไฟ คือ

- ๑.เชื้อเพลิง
- ๒.ความร้อน
- ๓.ออกซิเจน

เมื่อเกิดไฟขึ้น และมีการเกิดไฟอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบ ๔ อย่าง เป็นองค์ประกอบของการลุกไหม้อย่างต่อเนื่องมีผลให้เกิดเพลิงไหม้ เรียก ว่า ทฤษฎีปิรามิดของไฟ (Tetrahedron)

๑ เชื้อเพลิง

เชื้อเพลิงที่ทำให้เกิดการลุกไหม้มาจากสารเคมี ซึ่งอาจแบ่งได้ ๒ ประเภท คือ สารอนินทรีย์-เคมี และอินทรีย์เคมี

สารอนินทรีย์เคมี เป็นสารที่เป็นพวกแร่ธาตุ ที่ไม่ได้เกิดจากสิ่งมีชีวิตและไม่มีส่วนประกอบของคาร์บอน (C) เช่น โพตัสเซียมไนเตรท (KNO₃) โซเดียม (Na) แอมโมเนียมไนเตรท (NH₄)

NO๓) รวมทั้งกรดต่างๆ เช่น Sulfuric acid (H_2SO_4) Hydrochloric acid (HCl) และ Nitric acid (HNO_3) เป็นต้น

สารอินทรีย์เคมี เป็นสารที่มาจากสิ่งที่มีชีวิต มีส่วนประกอบของธาตุคาร์บอน (C) อยู่เสมอ เป็นสารเคมีที่ได้มาจากร่างกายมนุษย์ สัตว์ และพืช เมื่อสิ่งเหล่านี้ตายและทับถมกันนานนับพัน ล้านปีก็จะกลายเป็นน้ำมัน ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ สารอินทรีย์ที่เป็นเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นสารไวไฟ

สารระเบิด ได้มาจากน้ำมัน ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากอินทรีย์สารถูกนำไปผลิตสารเคมีอื่นได้อีกมากมาย เช่น ผลิตน้ำมันเบนซิน (Gasoline) น้ำมันดีเซล (Solar oil) น้ำมันก๊าด (Kerosene) น้ำมันหล่อลื่น (Lubricant) ผลิตภัณฑ์พลาสติกต่างๆ รวมทั้งเส้นใยสังเคราะห์ ผลิตภัณฑ์ยาโรค เครื่องสำอาง ตัวทำละลาย (Solvent) ยากำจัดแมลง ศัตรูพืช ปุ๋ย และวัตถุระเบิดต่างๆ เป็นต้น

๒ ความร้อน

เป็นสิ่งที่ทำให้อุณหภูมิของเชื้อเพลิงสูงขึ้นถึงจุดติดไฟ (Ignition point) ทำให้องค์ประกอบของการเกิดไฟ (ปฏิกิริยาการสันดาป) เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม ซึ่งเชื้อเพลิงแต่ละชนิดย่อมจะมีจุดติดไฟไม่เหมือนกัน เช่น เชื้อเพลิงเหลวอาจมีจุดติดไฟต่ำกว่าพวกเชื้อเพลิงแข็ง ซึ่งสามารถแยกคุณสมบัติของความร้อนที่ทำให้เชื้อเพลิงถึงจุดติดไฟต่างๆ ดังนี้

- จุดวาบไฟ (Flash Point) คือ จุดที่มีปริมาณความร้อนเพียงพอให้เชื้อเพลิงเหลวหรือแข็งใดๆ คายไอหรือกลายเป็นไอ เข้าผสมกับอากาศอย่างได้สัดส่วนก็จะลุกไหม้วาบขึ้นชั่วขณะแล้วก็จะดับไป เพราะอัตราการระเหยของสารเชื้อเพลิงจากของแข็งหรือของเหลวน้อยเกินกว่าที่จะทำให้เกิดเปลวไฟอย่างต่อเนื่อง ดังเช่น

เบนซิน	จุดวาบไฟ	๕๓๖ – ๘๕๓	องศาฟาเรนไฮต์
น้ำมันก๊าด	จุดวาบไฟ	๔๔๔	องศาฟาเรนไฮต์
น้ำมันหมู	จุดวาบไฟ	๘๓๓	องศาฟาเรนไฮต์
กระดาษ	จุดวาบไฟ	๔๗๕	องศาฟาเรนไฮต์
ไม้	จุดวาบไฟ	๗๕๐	องศาฟาเรนไฮต์

- จุดลุกติดไฟ (Fire Point) คือ จุดที่มีปริมาณความร้อนเพียงพอให้เชื้อเพลิงเหลวหรือแข็งใด ๆ คายไอหรือกลายเป็นไอ เข้าผสมกับอากาศอย่างได้สัดส่วน และเกิดการลุกไหม้ขึ้นเมื่อมีเปลวไฟหรือประกายไฟที่เหมาะสม และเกิดเป็นการเผาไหม้อย่างต่อเนื่อง โดยปกติแล้วจุดติดไฟของสารเชื้อเพลิงจะสูงกว่าจุดวาบไฟมากหรือน้อยขึ้นกับคุณสมบัติของเชื้อเพลิงชนิดนั้นๆ

- จุดลุกติดไฟได้เอง (Autoignition temperature หรือ AIT) คือ จุดอุณหภูมิที่ทำให้สารเชื้อเพลิงเกิดการลุกไหม้ขึ้นได้เอง โดยไม่ต้องอาศัยการจุดติดไฟจากแหล่งภายนอก

๓ ออกซิเจน

บรรยากาศทั่วไปมีไนโตรเจน ๗๙.๐๔ % ออกซิเจนผสมอยู่ ๒๐.๙๓ % และคาร์บอน ไดออกไซด์ ๐.๐๓ % โดยออกซิเจนจะเป็นตัวทำให้เกิดการเผาไหม้ การเผาไหม้แต่ละครั้งต้องการออกซิเจนประมาณ ๑๖ % เท่านั้น ถ้าออกซิเจนต่ำกว่า ๑๖ % ก็จะไม่ช่วยให้เกิดการเผาไหม้ต่อไปไฟ จึงจะมอดดับลงได้ ดังนั้นจะเห็นว่าเชื้อเพลิงทุกชนิดถูกล้อมรอบไปด้วยออกซิเจนอย่างเพียงพอสำหรับการเผาไหม้ยังมีออกซิเจนมากเชื้อเพลิงก็ยิ่งติดไฟได้ดีขึ้น และเชื้อเพลิงบางประเภทมีออกซิเจนในตัวเองอย่าง เพียงพอที่จะทำให้ตัวเองลุกไหม้ได้โดยไม่ต้องอาศัยออกซิเจนที่อยู่โดยรอบ

ปฏิกิริยาลูกโซ่ คือ ปฏิกิริยาที่เกิดจากการลุกติดไฟอย่างต่อเนื่อง トラバたที่ยังมีองค์ประกอบทั้ง ๓ อย่าง หนุนเนื่องกันอยู่ทำให้ขนาดและความรุนแรงของเพลิงเพิ่มขึ้น เมื่อรวมกันในปริมาณและคุณสมบัติที่เหมาะสมแล้ว จะทำให้เกิดปฏิกิริยาลูกติดไฟขึ้นอย่างต่อเนื่องแต่ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วปฏิกิริยาลูกติดไฟจะไม่เกิดขึ้น จากเหตุผลนี้เองทำให้เกิดการคิดค้นสารที่ใช้ในการกำจัดองค์ประกอบของไฟตัวใดตัวหนึ่ง หรือหลายตัวให้หมดไปเพื่อให้ไฟดับ

๖.๗ การแบ่งประเภทของเพลิง

ประเภทของเพลิง แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ตามมาตรฐาน NFPA (National Fire Protection Association) ดังนี้

๑. ประเภท A มีสัญลักษณ์เป็นเครื่องหมาย Δ ภายในมีอักษร A โดยจะมีสีของพื้นเป็นสีเขียว ตัวอักษรสีดำ

คือ เพลิงที่เกิดจากวัตถุไหม้ไฟโดยทั่วไป เช่น ไม้, กระดาษ, ถ่านหิน เป็นต้น เชื้อเพลิงที่ทำให้เกิดเพลิงประเภทนี้ เมื่อเผาไหม้แล้ว จะมีขี้เถ้าเหลืออยู่

๒. ประเภท B มีสัญลักษณ์เป็นเครื่องหมาย $\square$ ภายในมีอักษร B โดยจะมีสีของพื้นเป็นสีแดง ตัวอักษรสีดำ

คือ เพลิงที่เกิดจากสารเชื้อเพลิงที่เป็นของเหลวและแก๊ส

๓. ประเภท C มีสัญลักษณ์เป็นเครื่องหมาย $\bigcirc$ ภายในมีอักษร C โดยจะมีสีของพื้นเป็นสีฟ้า ตัวอักษรสีดำ

คือ เพลิงที่เกิดจากอุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีกระแสไฟฟ้าไหลอยู่

๔. ประเภท D มีสัญลักษณ์เป็นเครื่องหมาย $\star$ ภายในมีอักษร D โดยจะมีสีของพื้นเป็นสีเหลือง ตัวอักษรสีดำ

คือเพลิงที่เกิดจากโลหะติดไฟ เช่น แมกนีเซียม, ดิตาเนียม, ลิเทียม

๖.๘ การดับเพลิง

หลักการดับเพลิง สามารถทำได้ ๔ วิธี คือ

๖.๘.๑ การกำจัดเชื้อเพลิง ทำได้โดยการนำเชื้อเพลิงออกไปจากบริเวณเกิดอัคคีภัย และสำหรับกรณีขนถ่ายเอาเชื้อเพลิงออกไปไม่ได้ ควรใช้วิธีนำสารอื่นๆมาเคลือบผิวของเชื้อเพลิงเอาไว้ เช่น การใช้ผงเคมี โฟม น้ำละลายด้วยผงซักฟอก ซึ่งมีคุณสมบัติบนผิววัสดุแล้วจะปกคลุมอยู่นานตราบเท่า ที่ น้ำหรือสารเคมีอื่นๆ ที่ผสมในน้ำยังไม่สลายตัว

๖.๘.๒ การกำจัดออกซิเจน โดยการปิดกั้นออกซิเจนไม่ให้ไปรวมตัวกับไอของเชื้อเพลิง เนื่องจากออกซิเจนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของไฟวิธีการกำจัดออกซิเจนมีหลายวิธี เช่น ฉีดน้ำหรือสารปกคลุมอื่นๆไปคลุมผิวเชื้อเพลิงหรือฉีดแก๊สเฉื่อย เช่น ไนโตรเจน หรือคาร์บอนไดออกไซด์ไปปกคลุมบริเวณไฟไหม้ทำให้จำนวนออกซิเจนในอากาศมีปริมาณต่ำลง จนไม่มีการสันดาปอีกต่อไปโดยทั่วไปแล้วเชื้อเพลิงจะถูกล้อมด้วยออกซิเจนประมาณ ๒๑% ซึ่งเกินพอสำหรับการเผาไหม้เพราะไฟต้องการเพียง ๑๖ % แต่ถ้าหากเราสามารถให้ออกซิเจนลดจำนวนลงไปได้ก็ไม่ได้หมายความว่าเราสามารถดับไฟได้เลยทีเดียวหากออกซิเจนน้อยลง ไฟก็อาจยังคงไหม้แบบคุได้ (ไม่มีเปลว) เช่น ไฟไหม้ในตู้เก็บของในลักษณะคุ เมื่อเปิดฝาดูออกไฟก็จะลุกทันที ทั้งนี้เพราะออกซิเจนจากภายนอกเข้าไปช่วยในการเผาไหม้อย่างเพียงพอ

๖.๘.๓ การลดอุณหภูมิ (ลดความร้อน) เมื่อทำให้อุณหภูมิของเชื้อเพลิงต่ำลงไปกว่าจุดวาบไฟ แม้จะมีเชื้อเพลิงและออกซิเจนผสมกันอยู่ก็ไม่เกิดการสันดาป เพลิงก็จะสงบลง วิธีการลดอุณหภูมิ หรือการลดความร้อน เป็นวิธีที่ใช้กันแพร่หลายซึ่งจะใช้น้ำทำการดับไฟ การดับโดยวิธีนี้จะทำให้เชื้อเพลิงเย็นตัวลง เพื่อลดอัตราการกลายเป็นไอเพื่อป้องกันการระเบิดเนื่องจาก OVER PRESSURE หรือทำให้ความร้อนต่ำลง

๖.๘.๔ การขัดขวางปฏิกิริยาลูกโซ่ การเผาไหม้ที่เป็นไปอย่างต่อเนื่องรวดเร็วและแรงขึ้นเรื่อยๆ เกิดขึ้นเนื่องจากอนุมูลอิสระที่ถูกเหวี่ยงออกไปแล้วกลับเข้าไปที่ฐานของไฟอย่างรวดเร็วดังนั้นจึงมีการทดลองหาสารเคมีที่สามารถขัดขวางการเกิดปฏิกิริยาลูกโซ่ของไฟซึ่งพบว่าฮาโลน(HALON) เมื่อฉีดใส่ไฟมันจะเข้าไปแทนที่อนุมูลอิสระอย่างรวดเร็ว แต่ต้องระวังในการใช้เพราะอาจจะทำให้ขาดอากาศหายใจได้เนื่องจากฮาโลน (HALON) หนักกว่าอากาศ จึงสามารถไล่อากาศออกไปสารดังกล่าวได้แก่ ไฮโดรคาร์บอนประกอบกับฮาโลเจน (Halogenated-Hydrocarbon) ซึ่งสารฮาโลเจน ได้แก่ ไอโอดีน โบรมีน คลอรีน และฟลูออรีน (เรียงตามลำดับความสามารถในการใช้งาน) สารดับเพลิงประเภทนี้มีชื่อเรียกว่า ฮาโลน (HALON) เช่น HALON ๑๒๑๑ HALON ๑๓๐๑ แต่ปัจจุบันได้ถูกเลิกผลิตแล้วโดยมีสารชนิดอื่นมาทดแทน เช่น FM-๒๐๐

ฉะนั้น การดับไฟให้มีประสิทธิภาพ จึงควรทราบประเภทของไฟที่เกิดจากสารเชื้อเพลิงต่างๆเพื่อที่จะสามารถใช้สารดับเพลิงได้อย่างถูกต้องและเพื่อความปลอดภัยของผู้เข้าไปดับไฟ

การดับเพลิงประเภท A โดยการลดปฏิกิริยาของการลุกไหม้ และการทำให้เย็นตัวลง โดยการใช้ น้ำจากเครื่องปั้มน้ำที่ไหลตามท่อ ผ่านหัวฉีด เช่น พกท่อแห้ง (Dry Riser) และท่อเปียก (Wet Riser) ระบบน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ (Automatic Sprinkler System) แต่ถ้ามีปริมาณไฟเล็กน้อย

(การลุกไหม้ประมาณ ๒-๓ นาทีแรก) ก็อาจใช้เครื่องดับเพลิงชนิดถือหัว น้ำเป็นสารดับเพลิงที่เหมาะสมสำหรับเพลิงประเภท A

การดับเพลิงประเภท B ใช้วิธีกำจัดออกซิเจนให้มีปริมาณไม่เพียงพอต่อการลุกไหม้ สำหรับกรณีเพลิงที่อยู่ในภาชนะเปิด โดยใช้เครื่องดับเพลิงแบบคาร์บอนไดออกไซด์และน้ำยาเหลวระเหย ในการกำจัดออกซิเจนและควบคุมไอของเชื้อเพลิง โฟม(Foam)สามารถดับเพลิงประเภท B ได้ แต่ประสิทธิภาพอาจด้อยกว่า โฟมใช้ควบคุมบริเวณการคายไอของเชื้อเพลิงให้น้อยจนไม่สามารถจะจับไอของเชื้อเพลิงให้มาติดไฟได้ และเป็นการปิดกั้นออกซิเจนในอากาศด้วย

การดับเพลิงประเภท C ถ้าหากสามารถตัดกระแสไฟฟ้าออกได้ก็จะสามารถดับด้วยวิธีการดับเพลิงประเภท A แต่ถ้าไม่สามารถตัดกระแสไฟฟ้าได้ ควรใช้เครื่องดับเพลิงที่ดับไฟประเภท C ได้ซึ่งได้แก่ชนิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ หรือชนิดสารเหลวระเหย(ฮาโลน)ซึ่งเป็นสารดับเพลิงที่เหมาะสม และไม่เป็นสื่อไฟฟ้าจะดับเพลิงประเภท C ได้ผลดี

การดับเพลิงประเภท D ไม่สามารถกำจัดการทำปฏิกิริยาของเชื้อเพลิงกับออกซิเจนโดยใช้เครื่องดับเพลิงชนิดคาร์บอนไดออกไซด์ เพราะทำให้เกิดปฏิกิริยาลุกไหม้มากขึ้น การใช้ทรายแห้ง (SiO₂) เพื่อกลบผิวของไฟที่ลุกไหม้เพราะทรายที่หลอมเหลวละลายจะดูดกลืนความร้อน ให้การลุกไหม้ลดลงและยังปิดกั้นออกซิเจนในอากาศด้วย สำหรับการชี้ผงแกรไฟต์ดับเพลิง เป็นการใช้หลักกาซชนิดเดียว กับวิธีของทรายแห้งและมีผลเท่ากัน การใช้ผงเกลือแกงซึ่งไม่ทำปฏิกิริยากับเชื้อเพลิงประเภทโลหะ และสามารถกันออกซิเจนไม่ให้ทำปฏิกิริยากับโลหะเชื้อเพลิงได้อีกด้วย การใช้ก๊าซเฉื่อย เช่น ฮีเลียม อาร์กอน ไนโตรเจน ก๊าซเฉื่อยจะไปทำปฏิกิริยากับโลหะที่ ลุกไหม้ และควบคุมไม่ให้เกิดการลุกไหม้ต่อไป

๗. ระยะเวลาดำเนินการ

ภายในปีงบประมาณ ๒๕๕๙

๘. งบประมาณ

คณะวิทยากรผู้ให้ความรู้ บริจาคน้ำมัน แก๊ส เพื่อเป็นการร่วมทำบุญกับทางวัด

๙. แนวทางติดตามผลและประเมินผล

๙.๑ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑.พระภิกษุ สงฆ์ สามเณรและบุคลากรของวัดมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอัคคีภัย
- ๒.พระภิกษุ สงฆ์ สามเณรและบุคลากรของวัดสามารถระงับเหตุอัคคีภัยเบื้องต้นได้
- ๓.บุคลากรของวัดรู้จักป้องกันชีวิตทรัพย์สินก่อนการเกิดเหตุอัคคีภัย
- ๔.มีความมั่นใจกับการบริการของรัฐในการป้องกันอัคคีภัย

๙.๒ แนวทางติดตามผล และประเมินผล

- มีการประเมินผลก่อน สอบถามความรู้ ความสนใจ และประสบการณ์จากเหตุอัคคีภัย
- ใช้แบบสอบถามผู้เข้าร่วมอบรม ความรู้ความเข้าใจที่รับจากการอบรม
- สังเกตผู้เข้าร่วมอบรมว่า มีความสนใจ และให้ความร่วมมือในการอบรม

- หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมแล้ว๑ เดือน ติดตามสำรวจเพื่อนข้อมูลที่ได้มาใช้ประโยชน์ และปรับปรุงโครงการต่อไป

๑๐.ข้อเสนอแนะ

๑. กรุงเทพมหานครควรจัดสรรงบประมาณดำเนินการ
๒. วัดควรจัดโครงการฝึกอบรมให้ความรู้และซ้อมการอพยพหนีไฟอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๓. ควรขยายเครือข่ายในการป้องกันอัคคีภัยให้กับวัดในพื้นที่
๔. ให้ความรู้กับพระภิกษุ-สามเณร บุคลากรภายในวัดด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัย เพื่อประชาสัมพันธ์ ถ่ายทอดความรู้ ให้กับพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาปฏิบัติศาสนกิจในวัด